

Dr hab. Magdalena Sitek, prof. WSGE
Wyższa Szkoła Gospodarki Euroregionalnej
im Alcide De Gasperi w Józefowie

Józefów, 19 marca 2022 r.

**Recenzja dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
Doktor Izabeli Gawłowicz
w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie nauk społecznych w
dyscyplinie nauki prawne**

Opinię sporządzam wykonując uchwałę Rady Doskonałości Naukowej z **dnia 28 lutego 2022 r., Nr pisma BCK-I-L-9838/2019** oraz umowę zawartą Dyrektorem Instytutu Nauk Prawnych UKSW w Warszawie.

Podstawę prawną do sporządzenia opinii stanowi art. 18a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r. poz. 1789) (dalej: ustawa o stopniach), w zw. z art. 179 ust 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę -Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 2018).

Przedmiot mojej oceny stanowią:

- monografia pt. *Prawo dyplomatyczne w orzecznictwie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości*, wydawnictwo CH Beck, Warszawa 2018, ss. 241. ISBN 978-83-812-8968-9 jako osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 16 ust.1 pkt 1 ustawy z 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2014 poz.1852, z 2015 poz.249, 1767) w związku z par. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa wyższego z dnia 1 września 2011r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U.Nr 196, poz.1165);
- inne publikacje i aktywność badawcza Habilitanta- jako osiągnięcia naukowe;
- aktywność dydaktyczna, organizacyjna i międzynarodowa - jako osiągnięcie w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej.

1. Zatrudnienie i awanse naukowe

Dr Izabela Gawłowicz była zatrudniona w kilku uczelniach:

- 1995 – 2000 – asystentka - Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu w Szczecinie;

- 2000 – 2010 - adiunkt - Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu w Szczecinie;
- 2002-2016 - adiunkt w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim;
- 2010 – adiunkt - w Instytucie Prawa Uniwersytetu Zielonogórskiego w Katedrze Prawa Konstytucyjnego, Europejskiego i Międzynarodowego Publicznego.

Pracę naukową i dydaktyczną dr Izabela Gawłowicz nie łączy z praktyką prawniczą. Kandydatka jest zatem typowym akademikiem, angażującym się całkowicie w pracę naukową i akademicką.

Studia prawnicze ukończyła na Wydziale Prawa Uniwersytetu Szczecińskiego w 1994 r. Stopień doktora nauk prawnych uzyskała w 2000 r. na Wydziale Prawa Uniwersytetu Szczecińskiego na podstawie pracy zatytułowanej *Wolność myśli, sumienia i wyznania na tle Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności z 1950 r.* Promotorem pracy był prof. Piotr Łaski. Recenzentami zaś byli: prof. L. Antonowicz i prof. L. Łukaszczuk.

Przebieg kariery wskazuje na to, że dr Izabela Gawłowicz posiada udokumentowane teoretyczne i dostateczne praktyczne wykształcenie oraz kwalifikacje z zakresu dyscypliny nauki prawne. Kandydatka posiada wykształcenie prawnicze, stąd ubiega się o kolejny stopień naukowy tj. doktora habilitowanego na podstawie książki i dorobku naukowego z zakresu nauk prawnych.

2. Monografia. Kandydatka wskazała we wniosku jako osiągnięcie naukowe monografię pt. *Prawo dyplomatyczne w orzecznictwie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości*, wydawnictwo CH Beck, Warszawa 2018, ss. 241 ISBN 978-83-812-8968-9. We wstępie Autorka określiła przedmiot badawczy, hipotezę badawczą, cele badawcze oraz metody.

2.1. Tytuł i struktura pracy

Monografia składa się z 5 rozdziałów poprzedzonych spisem treści, wykazem literatury, wykazem orzecznictwa oraz uwagami wstępnymi. Na końcu pracy znajdują się wnioski końcowe oraz indeks rzeczowy.

We wstępie Autorka napisała, że *Podstawowym założeniem niniejszej pracy jest uznanie międzynarodowego prawa dyplomatycznego, jako integralnej i nieodłącznej części prawa międzynarodowego publicznego, za skuteczny instrument budowania opartych na prawie relacji międzynarodowych chroniących pewne wspólne dobra – i tym samym budowania międzynarodowej wspólnoty* (s. XLI akp. 1.). W dalszej części uwag wstępnych Autorka wskazała na kolejne założenia swojej pracy. Poprawnie dokonała

ograniczenia przedmiotu badawczego do działalności międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Autorka przyjęła hipotezę badawczą według której MTS posiada znaczny wkład w rozwój międzynarodowego prawa dyplomatycznego, a tym samym wkład w kształtowanie się stosunków międzypaństwowych i zagwarantowania pewności międzynarodowego obrotu prawnego. Dlatego podstawową metodą badawczą w pracy ma być analiza orzecznictwa MTS. W tej perspektywie MTS pełni rolę Sądu Światowego w systemie międzynarodowego prawa dyplomatycznego. Autorka zauważa również, że w literaturze przedmiotu nie znajduje się opracowanie, które obejmowałoby cały zakres działalności MTS w kształtowaniu międzynarodowego prawa dyplomatycznego. Słusznie Autorka podejmuje problem określania relacji prawa dyplomatycznego do prawa konsularnego. W tym zakresie Autorka prezentuje poglądy doktryny w tym znanego i cenionego polskiego sędziego M. Lachsa.

Autorka we wstępie zamieściła punkt dotyczący metodologii i systematyki pracy, dość szczegółowo przedstawiła i uzasadniła przyjętą systematykę, a prawie całkowicie zaś pominęła kwestie metodologii stosowanej w pracy. Na stronie L Autorka wskazuje na stosowanie w pracy metody formalno-dogmatycznej. Podstawową jednak metodą badawczą stosowaną w niniejszej pracy jest analiza orzecznictwa MTS.

W rozdziale I (s. 1-23) Autorka przeprowadziła analizę orzecznictwa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości (dalej: MTS) na rzecz rozwoju prawa międzynarodowego. W ramach tego rozdziału zostały przeanalizowane następujące kwestie: Misja MTS, rozwijanie prawa międzynarodowego przez MTS, oraz funkcję Trybunału jako instytucji kształtującej prawo międzynarodowe. Dość ważną kwestią omawianą w tym rozdziale jest analiza opinii sędziów pracujących w MTS.

W rozdziale drugim (s. 25-72) Autorka odmówiła charakter norm prawa dyplomatycznego w orzecznictwie MTS. W rozdziale tym autorka przeprowadziła analizę 3 kazusów. Pierwszy z nich dotyczy sprawy Stanów Zjednoczonych przeciwko Iranowi, drugi Kazus dotyczy używania działań zbrojnych na terytorium Kongo, zaś trzeci kazus dotyczy statusu wysłannika dyplomatycznego ONZ w państwach goszczących.

W rozdziale trzecim (s. 73-110) Autorka analizuje kwestię ochrony dyplomatycznej w świetle orzecznictwa MTS. Powyższą problematykę Autorka oparła o analizę kazusu *Nottebohm Case (Lichtenstein v. Guatemala)*. W ramach tej analizy zostały omówione 4 opinie sędziów orzekających w tym opinie odrębne.

W czwartym rozdziale (s. 111-174) Autorka omówiła instytucję azylu dyplomatycznego w działalności MTS. Również w tym przypadku analiza została oparta

na omówieniu konkretnego kazusu, a mianowicie Asylum Case (Colombia v. Peru). Autorka szczegółowo przeanalizowała 5 odrębnych opinii sędziów składu orzekającego. Ponadto analizie poddała znaczenie orzeczenia w tej sprawie.

W rozdziale piątym (s. 175-218) przedmiotem rozważań jest immunitet jurysdykcyjny państwa na tle rozwiązań stosowanych przez MTS. Na początku niniejszego rozdziału Autorka omówiła rozwój instytucji immunitetu jurysdykcyjnego państwa, następnie Autorka przeprowadziła analizę kazusu *Jurisdictional Immunities of the State (Germany v. Italy, Greece Intervening)*. Podobnie jak we wcześniejszych rozdziałach również i tutaj Autorka dokonała analizy 3 odrębnych zdań sędziów zasiadających w składzie orzekającym oraz 3 zdania indywidualne również sędziów - członków składu orzekającego. Na końcu tego rozdziału Autorka wskazała na fundamentalne znaczenie immunitetu jurysdykcyjnego państwa w międzynarodowym prawie dyplomatycznym na tle znaczenia ochrony praw jednostki we współczesnym państwie demokratycznym.

We wnioskach końcowych Autorka skoncentrowała się na uzasadnieniu opinii wyrażonej przez MTS, według której normy prawa dyplomatycznego stanowią specjalny reżim prawny (tzw. *self-contained regimes*). Opinia ta została wyrażona przez MTS w sprawie Stanów Zjednoczonych przeciwko Iranowi, która dotyczyła zajęcia ambasady Stanów Zjednoczonych przez studentów w początkach tak zwanej rewolucji islamskiej w Iranie. Autorka słusznie zauważa, że prawo dyplomatyczne wymienia się doktrynie jako jeden z czterech reżimów specjalnych na gruncie prawa międzynarodowego.

2.2. Podstawa źródłowa i bibliograficzna

Autorka w stopniu wystarczającym dokonała analizy literatury przedmiotu. Należy nadmienić, że kwerenda przeprowadzona przez Autorkę objęła literaturę polską i zagraniczną, głównie anglojęzyczną. Liczba pozycji zgromadzonej literatury jest znacząca, a tym samym wystarczająca do pozytywnej oceny całej pracy. Oczywiście aktualnie znajdują się nowsze opracowania wielu zagadnień poruszanych przez Autorkę. Konieczne jednak jest uwzględnienie tego, że praca została napisana i opublikowana w 2018 roku. Następnie Autorka złożyła wniosek habilitacyjny na podstawie ustawy o stopniach i tytule naukowym z 2003 roku ze zmianami z roku 2011. Z przyczyn niezależnych od Autorki procedura została znacząco opóźniona i niezakończona w terminach ustawowo przewidzianych. Stąd też nieuwzględnienie najnowszych opracowań aktualnie istniejących na rynku wydawniczym, czy to artykułów czy książek nie może mieć wpływu na ocenę głównego dzieła habilitacyjnego Kandydatki ani też oceny całego dorobku naukowego.

Podstawowym źródłem opracowań niniejszej pracy są orzeczenia. Moim zdaniem Autorka poprawnie dokonała wyboru orzeczeń analizowanych w pracy i właściwie je przeanalizowała.

Habilitantka w pracy wykazała się znajomością literatury, często przytacza poglądy innych autorów, zna i cytuje orzecznictwo sądów administracyjnych. Wyraża też swoje stanowisko na różne kwestie. Dość często też podejmuje polemikę z poglądami spotykanymi w doktrynie.

2.3. Uwagi krytyczne

Dogłębna analiza pracy pozwala stwierdzić, że:

1. Temat pracy jest spójny z całą treścią jaka została zawarta niniejszej książce. W tym zakresie nie można wnosić żadnych uwag.
2. Należy wskazać na nierównomierny rozkład treści w poszczególnych rozdziałach. Uwaga ta dotyczy przede wszystkim rozdziału pierwszego który liczy tylko 22 strony. Moim zdaniem Autorka powinna szerzej rozpisać kwestie wprowadzające i teoretyczne dotyczące działalności i misji MTS. Niewątpliwie ciekawym dodatkiem do tej pracy byłoby również przedstawienie i rozwój samej instytucji MTS.
3. Zasadne moim zdaniem byłoby doprecyzowanie metodologii rozkładu materiału. W niektórych podpunktach pojawia się podsumowanie, moim jednak zdaniem takie podsumowanie powinno znajdować się albo we wszystkich przypadkach, albo w ogóle go nie stosować. W ten sposób rodzi się odczucie braku proporcjonalności rozkładu analizowanego materiału. Sugerowałabym, aby każdy rozdział zawierał podsumowanie, to niewątpliwie ułatwiłoby Autorce sporządzenie wniosków końcowych.
4. We wnioskach końcowych brakuje konkretnych wskazówek dla ewentualnych działań orzeczniczych MTS.

2.4. Użyteczność rezultatów dla postępu w nauce

Monografia spełnia funkcje publikacyjne, tematyka pracy jest wystarczająco różnorodna i wewnętrznie w miarę dobrze rozbudowana. Praca przedstawia system prawny i instytucjonalny oraz misję MTS. Habilitantka wykazała się dużą wiedzą z zakresu prawa dyplomatycznego oraz orzecznictwa MTS. Praca ta ma duże znaczenie nie tylko dla prawników, którzy dzięki lekturze dzieła mogą zapoznać się z dość złożonymi kwestiami prawa dyplomatycznego i konsularnego oraz z orzecznictwem MTS.

3. Ilościowa ocena pozostałych osiągnięć naukowych i aktywności badawczej Habilitantki

Kandydatka jest autorską trzech monografii. Jedna z nich została wydana w wydawnictwie CH Beck i jest głównym dziełem dorobku Habilitantki. Druga monografia ukazała się 2004 r. pt. *Międzynarodowa współpraca w walce z przestępczością (międzynarodowe trybunały karne, Interpol)*. Autorka swój udział w tej monografii określiła na 50% oraz wskazała konkretne zadanie jakie wykonała przy jej powstawaniu. Z kolei trzecia monografia ukazała się w roku 2011 pt. *Międzynarodowe prawo dyplomatyczne – wybrane zagadnienia*, wydawnictwo CH Beck.

Kandydatka opracowała 25 rozdziałów w monografiach wieloautorskich, w tym 11 we współautorstwie. Za każdym razem Kandydatka wskazywała udział procentowy swojego wkładu określając go na 50%, a jednocześnie wskazywała konkretne zadania, które wykonywała przy powstawaniu danego artykułu. W dwóch przypadkach były to rozdziały napisane w języku angielskim, w jednym przypadku zaś w języku niemieckim. Pozytywnie należy też ocenić wydawnictwa w których ukazywały się publikacje, a mianowicie wydawnictwo Wolters Kluwer, wydawnictwo Uniwersytetu Szczecińskiego, wydawnictwo Zakamycze z Krakowa czy wydawnictwo CH Beck. W dwóch przypadkach były to wydawnictwa zagraniczne, tj. wydawnictwo Logos z Berlina oraz wydawnictwo Uniwersytetu w Regensburgu.

Kandydatka napisała 15 artykułów w czasopismach, w tym 7 we współautorstwie. Autorka oświadcza, że jej wkład wynosi po 50% w każdym opracowaniu. Ponadto określa konkretne zadanie jakie wykonywała przy powstawaniu danej publikacji. Pięć tych artykułów ukazało się w języku angielskim jeden zaś w języku niemieckim. Artykuły te ukazywały się w dość dobrych czasopismach o wysokiej renomie, między innymi w *czasopiśmie z Barcelony* i *czasopiśmie Uniwersytetu w Regensburgu*. Z polskich czasopism należy wymienić przede wszystkim *Przegląd Prawa Konstytucyjnego*. Problemy podejmowane w tych artykułach są dość istotne dla prawa międzynarodowego, między innymi są to takie zagadnienia jak: gazociąg północny w świetle prawa międzynarodowego, interpretacja umów międzynarodowych, uwagi na temat prawnomiędzynarodowej odpowiedzialności państwa czy też rola sądów międzynarodowych w rozstrzyganiu kolizji zasad prawa wewnętrznego i prawa międzynarodowego na przykładzie immunitetu i jurysdykcyjnego państwa.

Ponadto Kandydatka jest Autorką w trzech pracach zbiorowych. Jedna z nich ukazała się w wydawnictwie LexisNexis, druga w wydawnictwie Uniwersytetu w Regensburgu, zaś ostatnia ukazała się w Kijowie. W każdym z tych trzech przypadków

Kandydatka określiła procentowo swój wkład w powstawanie danej pracy wyceniając go na 50% oraz wskazała konkretne zadania, które wykonała.

Podsumowując należy wskazać, że po doktoracie Kandydatka jest autorką 46 opracowań naukowych, w tym samodzielnych 24 oraz we współautorstwie 22. Ilościowo należy ocenić dorobek pozytywnie. Pozytywnie też oceniam dorobek pod względem poruszanych zagadnień i problemów naukowych, a także pozytywnie oceniam miejsca publikacji.

Kandydatka nie posiada publikacji w bazie Web of Science, zaś indeks Hirscha według bazy Google Scholar citation wynosi aktualnie 5. Należy jednak wskazać, że liczba cytowań publikacji Kandydatki jest stosunkowo niewielka.

3.6. Merytoryczna ocena pozostałego dorobku naukowego

Habilitantka cały swój dorobek naukowy ułożyła w obrębie problematyki prawa międzynarodowego poruszając różne zagadnienia z tego obszaru. Podstawowe grupy problemów badawczych koncentrowały się wokół międzynarodowej ochrony praw człowieka, suwerenności państwa, trybunałów międzynarodowych oraz prawa dyplomatycznego.

Problematyka praw człowieka była przedmiotem zainteresowania Kandydatki już w okresie przed obroną pracy doktorskiej, kiedy to podjęła współpracę z profesorem Krzysztofem Drzewieckim z UG. Współpraca ta zaowocowała również wyborem tematu pracy doktorskiej. Spośród prac, które Kandydatka poczyniła w tym zakresie należy wymienić rozdział pt. *Ochrona wolności myśli konsumenta w prawie wewnętrznym i międzynarodowym a psychomanipulacja w reklamie*, która została opublikowana w księdze jubileuszowej wydanej w 2004 r. z okazji powstania Uniwersytetu Szczecińskiego. Kandydatka słusznie wskazała na fakt, że reklama może prowadzić do ograniczenia wolności myślenia i podejmowania decyzji przez konsumenta. Analiza przeprowadzona w tym kierunku pokazuje, że Kandydatka poznała problem i zgłębiła go. W zakresie problematyki wolnościowej Kandydatka w 2006 r. napisała kolejny artykuł pt. *Wolność przekonań sumienia i wyznania w różnych systemach międzynarodowej ochrony – wybrane zagadnienia*. Autorka w powyższym artykule przeprowadziła analizę różnych systemów ochrony praw człowieka w państwach europejskich pod kątem ochrony wolności wyznania, religii i sumienia. Kolejny problem jaki Kandydatka poruszyła dotyczył ochrony prawa do prywatności, które gruntownie omówiła w artykule z 2008 roku pt. *Wpływ środków społecznego przekazu na kształtowanie się Europejskiej opinii*

publicznej w kontekście naruszania prawa do prywatności osób budzących publiczne zainteresowanie. Analiza przeprowadzona w tym artykule oparta została na stosunku mediów do wypadku w którym zginęła księżna Diana.

Drugi obszar badawczy dotyczy suwerenności państwa. Ta problematyka związana została z faktem historycznym tj. przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Kandydatka wskazuje, że już wówczas w doktrynie toczyła się dyskusja nad kwestią suwerenności Polski i możliwości jej ograniczenia. Autorka w swoich publikacjach wskazuje między innymi na ewentualne korzyści płynące z przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Według Kandydatki relacje pomiędzy Polską a Unią Europejską powinny być oparte na współpracy wielopoziomowej. W kwestiach dotyczących suwerenności państwa Habilitantka brała udział w redakcji książki pt. *Koncepcję Suwerenności. Zbiór studiów* wydanej w 2005 roku. W pozycji tej Kandydatka zajęła stanowisko, według którego coraz bardziej powszechną koncepcją jest dokonywanie samoograniczenia przez poszczególne państwa w zakresie swojej aktywności międzynarodowej na rzecz dużych i silnych organizacji międzynarodowych jak np. NATO czy Unia Europejska. W ramach powyższego zbioru Kandydatka opublikowała artykuł pt. *Specyfika pomimo podmiotowości prawnej międzynarodowej organizacji policji kryminalnej w kontekście suwerenności państw członkowskich.*

Kolejnym obszarem badawczym, w którym Kandydatka dokonała kilku opracowań są sądy i trybunały europejskie. W tym obszarze problemowym należy wskazać na opracowanie pt. *Reforma europejskiego systemu praw człowieka na tle niektórych wyroków europejskiego Trybunału praw człowieka przeciwko Wielkiej Brytanii* oraz kolejny artykuł dotyczący rozwiązywania kolizji zachodzących pomiędzy prawami człowieka, a niektórymi systemami wymiaru sprawiedliwości państw członkowskich Unii Europejskiej. Kandydatka w tej grupie swoich publikacji wskazuje na potrzebę zrównoważenia praw indywidualnych i roli trybunałów międzynarodowych. Przykładem może być Trybunał w Hadze którego dorobek orzecznicy jest doniosły. Kandydatka wskazuje również na znaczenie trybunałów międzynarodowych w zakresie ich wpływu na rozwój prawa międzynarodowego. Kwestia ta najbardziej uwidacznia się u Kandydatki w artykule z 2006 r. pt. *Integrująca rola sądownictwa międzynarodowego – postulat o nowe pojmowanie funkcji międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w prawie międzynarodowym publicznym.*

Ostatnim obszarem badawczym leżącym w zakresie zainteresowania Kandydatki jest prawo dyplomatyczne. W 2009 roku Kandydatka opublikowała artykuł pt. *Ochrona*

dyplomatyczna w świetle artykułu 36 karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W publikacji, która ukazała się w 2015 roku w czasopiśmie Uniwersytetu w Regensburgu kandydatka omówiła relacje jakie zachodzą pomiędzy aktywnością dyplomatyczną a konsularną w artykule pod tytułem: *Beziehungen zwischen diplomatischer und konsularischen Aktivität*. Kandydatka umiejętnie łączy różne problemy w celu osiągnięcia zamierzonego efektu. Przykładem może być artykuł pt. *Dyplomatyczny aspekt sporu między demokratyczną Republiką Konga a Ugandą przed międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości*. Kandydatka w tym artykule wskazała na rolę Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w rozstrzyganiu kwestii wynikających z prawa dyplomatycznego.

4. Osiągnięcia w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej.

Habilitationka posiada wystarczający dorobek w zakresie uczestnictwa w konferencjach krajowych i zagranicznych, realizowała program Erasmus, brała udział w popularyzowaniu nauki, prowadziła dydaktykę w języku polskim i angielskim oraz promowała magistrów.

4.1. Konferencje, programy badawcze i staże

Habilitationka we wniosku habilitacyjnym podała, że uczestniczyła w 26 konferencjach naukowych, po doktoracie, w tym 22 razy był to udział czynny. 14 konferencji miało charakter międzynarodowy, zaś 12 konferencji miało charakter krajowy. Spośród konferencji międzynarodowych trzy z nich miały miejsce poza granicami Polski, tj. w Gruzji, Grecji i Hiszpanii. W znacznej większości zagadnienia poruszane podczas tych konferencji były później przedmiotem publikacji w monografiach wieloautorskich. Kandydatka podczas tych konferencji poruszała między innymi takie zagadnienia jak: międzynarodowa ochrona praw mniejszości narodowych, tortury, zwyczaj w prawie międzynarodowym, konflikt między prawami człowieka a systemem prawnym danego państwa, koncepcja pościgu transgranicznego, referendum ogólnokrajowe, Karta Praw Podstawowych czy pojęcie „wspólnota międzynarodowa”. W 12 przypadkach Kandydatka wygłosiła referat w języku angielskim.

Habilitationka w czterech przypadkach była członkiem komitetów naukowych konferencji oraz uczestnikiem paneli dyskusyjnych lub też przewodniczyła sesjom na poszczególnych konferencjach. Kandydatka nie pisze nic w dokumentacji o organizowaniu konferencji naukowych.

Kandydatka uczestniczyła w 4 programach finansowanych z funduszy europejskich lub funduszy krajowych. Pierwszy program to Erasmus Mundus Action 4 realizowany w latach 2007-2010. W ramach tego programu była członkiem konsorcjum składającego się z uniwersytetów hiszpańskich, szwedzkich, polskich, Wielkiej Brytanii i Rosji. Nie był to jednak program badawczy, lecz zmierzający do zacieśnienia współpracy między różnymi uniwersytetami. Podobnie należy powiedzieć o kolejnym programie realizowanym w 2011 r. w ramach europejskiego programu Leonardo da Vinci. Dotyczył on podniesienia poziomu mobilności między uniwersytetami. Trzeci program realizowany był w 2011 r. przez Stowarzyszenie Sędziów Polskich *Iustitia* we współpracy z Dyрекcją Generalną ds. Sprawiedliwości Komisji Europejskiej. Kandydatka w ramach tego programu była autorką szkolenia dla sędziów. W końcu Kandydatka w 2015 r. była także członkiem projektu pt. doskonalenie standardów zarządzania w administracji rządowej. Projekt ten był finansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Kandydatka odbyła 4 staże w ośrodkach zagranicznych, wszystkie realizowane w ramach europejskiego programu Erasmus. Pierwszy staż Kandydatka odbyła 16-12.2008-21.12.2008 na Uniwersytecie w Barcelonie w Hiszpanii i był to staż realizowany w ramach programu Erasmus. Kolejny staż Kandydatka realizowała w roku 2009 w Uniwersytecie w Montpellier we Francji, trzeci zagraniczny pobyt miał miejsce w roku 2015 w Uniwersytecie Alba Julia w Rumunii i ostatni staż realizowała w 2016 roku na Uniwersytecie w Bolonii we Włoszech. Nie były to staże badawcze, lecz realizujące określony programy dydaktyczne ustalone wcześniej między uniwersytetami w ramach programu Erasmus.

4.2. Działalność organizacyjna, dydaktyczna i opieka naukowa nad młodszą kadrą

Habilitationka od 2019 r. jest członkiem rady naukowej oraz komitetu redakcyjnego czasopisma *Deutsch-Polnische Juristen Zeitschrift* - ISSN 1615-9063.

Jest członkiem Stowarzyszenia Edukacji Społecznej i Prawnej *Ius et Ratio*, członek założyciel, *International Law Association*, Polish Branche, Polskiego Towarzystwa Studiów Europejskich oraz Stowarzyszenie Wspierania Rozwoju oraz Upowszechnienia Nauki, Sztuki i Technologii Medea, członek zarządu.

Kandydatka jest autorem programu studiów podyplomowych pt. *Prawo Europejskie dla praktyków*, oferowanym na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego w latach 2015-2017. Habilitationka prowadzi zajęcia w języku polskim i angielskim. Zajęcia w języku angielskim prowadziła już na Wydziale

Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego dla studentów w zakresie prawa publicznego międzynarodowego i prawa dyplomatycznego. Z kolei w Uniwersytecie Zielonogórskim również dla studentów zagranicznych prowadzi zajęcia z publicznego prawa międzynarodowego, prawa dyplomatycznego oraz pomocy dyplomatycznej. W języku angielskim Kandydatka prowadzi wykłady na dwujęzycznych studiach podyplomowych *European Master in Law and Policies of European Integration*. Te studia podyplomowe prowadzone są razem z uniwersytetem w Barcelonie, Montpellier, uniwersytetem w Mediolanie i Regensburgu. Kandydatka prowadziła szkolenia dla aplikantów adwokackich z zakresu prawa międzynarodowego publicznego oraz prawa Unii Europejskiej w 2011 roku. w tym samym roku prowadziła również szkolenia dla sędziów. Na WPiA US w latach 2001-2012 Kandydatka pełniła funkcję koordynatora do spraw procesu bolońskiego i punktacji ECTS.

Kandydatka prowadzi również wykłady i szkolenia w języku polskim. Szkolenia prowadziła w roku 2007 oraz 2008 dla pracowników Urzędu Miasta w Szczecinie. Kandydatka opracowuje również ekspertyzy na zamówienie np. ekspertyza zrobiona na rzecz Uniwersytetu im. Kard. Stefana Wyszyńskiego w Warszawie na temat: *Wyspecjalizowane sądy gospodarcze w wybranych państwach pozaeuropejskich*. Kandydatka w 2018 r. brała udział w jury ogólnopolskiego konkursu prawa europejskiego w charakterze członka.

Habilitationka była promotorem ok. 20 prac magisterskich prowadzonych na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego oraz 10 prac magisterskich na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego, w tym były prace pisane przez studentów zagranicznych.

5. Wniosek końcowy

Osiągnięcia naukowe, organizacyjne, popularyzatorskie uzyskane przez Habilitationkę po doktoracie, czyli po roku 2000 r., stanowią dość znaczący wkład w rozwój badań naukowych, można powiedzieć nawet interdyscyplinarnych z różnych obszarów prawa. Mimo moich krytycznych uwag co do kwestii różnych wykazów, niejasności, pewnych, niedociągnięć w układzie pracy habilitacyjnej, omyłek redakcyjnych, oceniam dorobek dr Izabeli Gawłowicz pozytywnie, zwłaszcza ze względu na badania na różnymi problemami prawnymi w całym zakresie praw międzynarodowego, z odniesieniami do prawa europejskiego, co rzadko jest spotykane w naukach prawnych. Pozytywnie oceniam pozostały dorobek Habilitationki oraz jej działalność popularyzatorską, zaangażowanie się w działalność uczelni, zwłaszcza na rzecz studentów polskich i zagranicznych. Habilitationka

w ocenianym okresie promowała magistrów prawa, brała udział w konferencjach krajowych i zagranicznych. Niestety nie odbyła typowych staży naukowych, a za takie nie można uznać pobytów w ramach programu Erasmus. Również tylko jeden z programów naukowych, w którym Habilitantka uczestniczyła można przyjąć, że był to program badawczy

Stwierdzam, że dr Izabela Gawłowicz spełnia wymogi formalne stawiane osobom wnioskującym o nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U.2014.poz.1852 ze zm.). W konsekwencji mojej pozytywnej oceny dorobku naukowego, pracy habilitacyjnej i pozostałej działalności akademickiej, wnoszę o dopuszczenie dr Izabeli Gawłowskiej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Dr hab. Magdalena Sitek, prof. WSGE